

Any VIII

Preu: 50 ptes

Edita: Premsa Catalana, S. A.
Barcelona

Director:
Jaume Serrats i Ollé

**Diumenge,
3 d'abril del 1983**

AVUI

Redacció, administració,
publicitat i fotocomposició
Consell de Cent, 425
Telèfon: 246 60 00. Télex: 54063

Impressora: E.B.S.A.
C.N. 152, km 21,650
Parets del Valles
Barcelona - 9

D.L.B. 20.249 - 1976

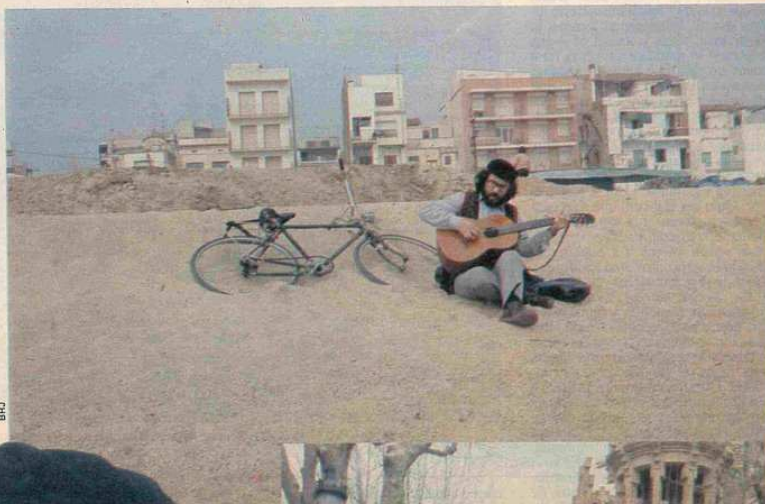
DEL JOVENT

**Xesco Boix,
"El cantant
per a la mainada"**

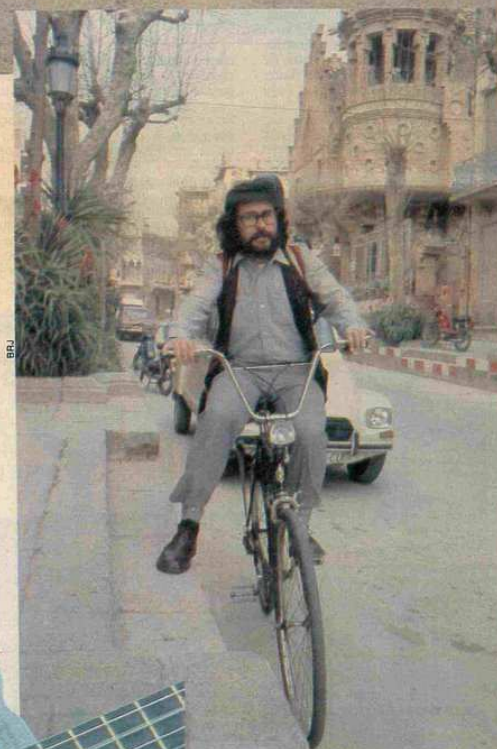
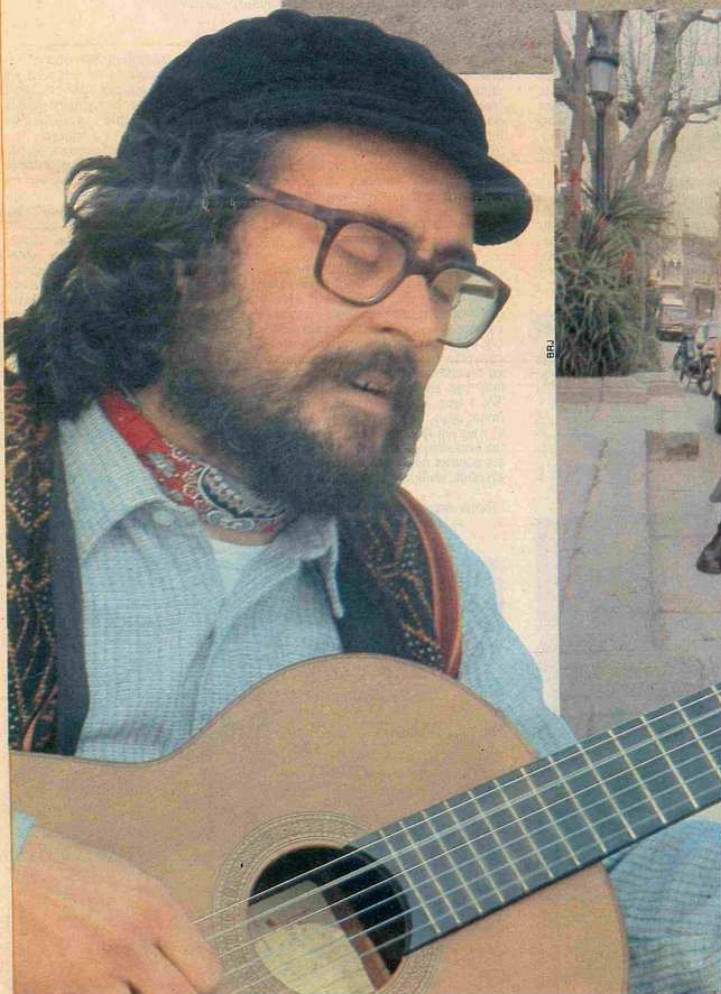

Xesco Boix, una guitarra per aprendre a viure

Si algun dia us deixeu caure pel Maresme, és molt probable que, enmig del formigam de cotxes que tothora envaeixen la carretera de la costa, us cridi l'atenció un ciclista —un altre— d'espessa barba negra i ulleres de muntura gruixuda, tocat per una gorra de visera i una guitarra penjada a l'esquena, que va pedalejant sense presses amb ulls somiadors. Seguiu-lo i amb una mica de sort potser s'aturarà al costat de la mar per arpegjar algun acord i entonar una cançó —«Ha arribat un llagut, / carregat de peix menut, / a la plaça l'han venut, / corre corre que ja put...»— o per escriure un pensament qualsevol en una llibreta —«Amics meus: es tracta de convertir aquest infern en un paradís; d'ensorrar i esmicolar, una vegada i una altra, l'absurd».

BRJ

BRJ

Xesco Boix, «el cantant per a la mainada», està acostumat a acnuar a qualsevol lloc. A la foto de dalt apareix, aquest cop tot sol, assegut damunt la sorra de la platja amb la inseparable guitarra i la bicicleta ajaguda a terra. Més avall, Xesco passeja amb bicicleta pels carrers de Mataró, en un dels seus trajectes predilectes quan disposa d'una mica de temps lliure entre actuació i actuació. Xesco Boix canta ara uns tres o quatre cops per setmana.

(Passa a la pàgina següent)

"Les cançons eduquen els nois i noies"

(Ve de la pàgina anterior)

Peter Seeger, el mestre

El ciclista és, no cal dir-ho, en Xesco Boix, «el cantant per a la mainada». En Xesco, amb trenta discos gravats i una bona colla de llibres escrits, va començar a cantar fa força anys. «Pels volts del 65 —ens explica— el meu cunyat em va fer a mans un disc que havia de resultar decisiu en la meua vida. Era un disc de balades americanes cantades per Peter Seeger. Cançons controvertides en boca d'un home lliure, que tenia per a mi com un aire de camp. Aquella veu tan trista traspuava honradesa i convenciment alhora; encomanava esperança. Com si parlés el cor! Quin era el jovent que s'apuntava al seu somni? I el seu somni era lluitar, aferrissadament, per transformar aquest infern. La guitarra, el banjo i les cançons n'eren les armes... i jo m'hi vaig apuntar».

En Xesco, doncs, va agafar la guitarra i va començar a cantar arreu del nostre país, recollint també totes les cançons populars que podia i anotant escrupolosament en una llibreta tota mena de paraules noves i rondalles. Diu que en un any arribava a fer prop de quatre-centes actuacions: ara en una plaça, ara en una escola, dormint on el deixaven i viatjant sempre amb una moto lambretta. Quan podia, en Xesco marxava també als Estats Units o a Europa, pagant-se la curiositat a base de cantar als metros o a l'aire lliure. Amb la seva guitarra ha arribat fins i tot a Turquia i el Marroc. «A Turquia —ens explica—, recordo que em posava a cantar al carrer i de seguida es feia una enorme rotllana de nens que m'escotaven amb la boca oberta. Vaig tenir-hi, però, experiències força curioses, ja que els adults els treien a cops de bastó, com si jo fos una persona estranya».

Després de prop de deu anys de fer aquesta vida de rodamón i treballar de tant en tant a les escoles

Vida de rodamón, mestre de música a les escoles, cantant professional

com a mestre de música, en Xesco comença a viure professionalment com a cantant l'any 76: és l'any que entra a Enllaç (Promotora de Cultura Popular), que li fa de representant, «ja que jo, ja m'ho diu la meua dona, no he servit mai gaire per a aquestes coses».

La professionalitat, però, no li fa canviar, ni de bon tros, la seva manera de fer com a cantant i artista. «És una mena d'honor per a mi —diu— no haver renunciat, bàsicament, a cap dels meus somnis de joventut». I el cert és que Xesco, tot i

que té un *cachet*, hi ha moltes vegades que canta per amor a l'art. «Quan hi ha algú que m'ho demana i crec que és convenient fer-ho, només li demano que em regali un llibre bonic. M'estic fent una bona biblioteca. Els diccionaris, per exemple, m'agraden molt, i en tinc una bona pila. A vegades també em sento ben pagat amb un bon dinar».

Ambaixador de la cultura catalana

A en Xesco li agradaria ara començar una nova etapa de la seva vida professional. «Fa poc vaig estar a Holanda cantant pels espanyols emigrats i va ser una experiència extraordinària. M'agradaria molt poder convertir-me amb la meua guitarra en un ambaixador de la cultura catalana per Espanya i arreu del món. Tot i que ara ja no penso com fa divuit anys, que les cançons salvaran el món, si que penso que poden fer un boníssim paper a l'hora d'educar els nostres nois i noies. No crec que els nens, malgrat la televisió, estiguin

fets malbé. Els infants són oberts i receptius. El problema ve dels adults, i és cert que aquests darrers anys m'he adonat que ja no hi ha tantes ganes de cantar, que la gent està de mal humor i no s'està d'orgues».

A ell, però, sembla que li queda corda per a estona, i tot i que ara té temps per passejar amb bicicleta, ha canviat la lambretta per un dos cavalls furgoneta, fa tres o quatre actuacions la setmana, s'ha casat, té una filla, té una casa a Canet i fins i tot ha obert una llibreria per «anar fent calaix de cara a la vellesa, perquè els artistes no sabem el que ens pot passar quan siguem grans», continua convençut que encara es pot fer la revolució amb la guitarra, «aprendre a viure i no a sobreviure, i fer, a la llarga, un treball de sapa contra el caos, l'atabalament, l'estretor de mirres, el desmenjament, l'ensopiment, la malaltia i tot sistema que ens encotilla».

En Xesco tenia disset anys els anys seixanta.

Bru Rovira

Trenta discos gravats i una bona colla de llibres escrits

Xesco està convençut que encara es pot fer la revolució amb la guitarra

